

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies.

Començaré, precisament, amb el que acaba de dir. No és que només els demanem a ells projectes innovadors, ho estem demanant al conjunt, i estem incidint en això, i els estem acompanyant en la formació; però és que ja que fem un canvi en la jornada, eixe canvi haurà de ser innovador i, per tant, que n'hi haja millores en la jornada.

I, per tant, per a fer això el que els exigim és que, si anem a repensar què fem amb els horaris, amb la jornada escolar, repensem i innovem dins les aules, per això se'ls exigix.

Parlava de greuge comparatiu. Seria un greuge comparatiu que finançarem un tipus de jornada i no l'altra, és a dir, l'actual jornada no té les extraescolars finançades i, per tant, no podem finançar una jornada continuada a les extraescolars perquè estaríem en un greuge comparatiu, estaríem finançant només els de la jornada continua i no als que tenen la jornada actual. Per tant, ahí sí que n'hi hauria un greuge.

I el que hem fet nosaltres és dir que això s'ha de buscar, si ho vol tindre eixa jornada ha de fer les suficients sinergies al conjunt de la societat de la comunitat educativa per a aconseguir que cap xiquet quede discriminat.

¿Com ha quedat, de moment, entre la gent que ens ho ha demanat? Doncs, no han trobat tantes dificultats perquè el dilluns dia 11, dels projectes que s'havien presentat, la gran majoria comptaven amb eixe requisit i ho feien gràcies a una actuació multidisciplinar, per dir-ho d'alguna manera, a una actuació combinada de diferents factors, molts d'ells gràcies a l'ajuda i a la implicació, el compromís dels mateixos professors; altres a les mateixes AMPA; altres a les ONG com, per exemple, Creu Roja, o altres entitats; altres a les empreses – com vosté dia – del menjador que s'oferixen també a ofertar programes; i algunes d'elles als ajuntaments. Només una de totes les que hem tingut fins ara s'agafava l'ajuntament com a única font d'organització, i ho fa perquè vol.

Per tant, no s'obliga a ningú, ni es transfereix cap competència, se'ls diu: per a canviar una jornada s'ha de tindre un consens social, s'ha de buscar eixa implicació del conjunt de la comunitat educativa i s'ha de donar solucions. Hem buscat i hem donat solucions, i ho hem donat de forma combinada, participant diferents estaments.

Per tant, pensem que clar que era possible i que, evidentment, no s'ha obligat a ningú.

Pel que fa a les presses, dir que nosaltres vam dir que regulàvem, que aquells que vullgueren demanar-ho enguany ho podien fer però que podien fer-ho amb més calma durant tot el curs següent. Els que ho estan demanant ara és perquè volen.

Per tant, no s'ha obligat a ningú, absolutament a ningú a elegir cap tipus de jornada, els centres poden participar quan vullguen, és a dir, tenen tot l'any que ve per a fer-ho, i no s'obliga als ajuntaments per a pagar res.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Gràcies, conseller.

Senyories, la següent pregunta és la que formula el diputat, senyor Almería, al conseller d'educació.

Senyor Josep Almería, té vosté la paraula.

Quan vosté vullga.

El senyor Almería Serrano:

Moltes gràcies, president.

Bona vesprada, conseller.

De bestreta, vullc donar la benvinguda al president i vicepresident de la Federació de Societats Musicals de la Comunitat Valenciana que ens acompanyen hui a Les Corts.

Conseller, ¿quina és la política general de la seua conselleria respecte a les escoles de música de les societats musicals i la implementació del Decret 91/2013, de 5 de juliol, del Consell, pel qual es regulen les escoles de música de la Comunitat Valenciana?

I, també, respecte a la conceptualització i integració d'aquestes escoles en el nostre sistema educatiu d'ensenyament artístic, el seu finançament i la seua plena posada en valor en consonància amb la tradició i la història educativa del nostre poble.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Gràcies, senyor Almería.

Honorable conseller, quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, president.

Gràcies, diputat.

No hi ha cap dubte de la nostra tradició musical i, per tant, no..., no m'extralimitaré explicant la nostra tradició.

Evidentment, som un planter inesgotable de músics i de gent de la cultura i, per tant, la política del Consell, com no pot ser d'una altra manera, és donar suport en allò que estiga a les nostres mans i posar en valor les escoles de música. No sols des del punt de vista educatiu; també, des del punt de vista social i cultural.

Entrant en la seua pregunta, el que nosaltres pensem és que les escoles de música han d'anar adaptant-se a la diversitat de potencials dels seus usos i dels seus propis usuaris. És a dir, el model educatiu no pot copiar el model dels conservatoris –pensem que són complementaris– i els centres autoritzats que impartixen música reglada. I, per tant, l'existència d'escoles de música com a part del sistema és, per tant, pertinent i compatible amb l'existència d'una oferta reglada.

Per tant, ¿quina finalitat ha de tindre, pensem, una escola de música? Moltes, però algunes d'elles, com, per exemple, formar al llarg de la vida; que siguen veritables centres de dinamització cultural i musical de l'entorn, que ja ho són, però, evidentment, que s'adapten i que puguen també formar a usuaris culturals, musicals, evidentment crítics i actius, i ha de ser també allà on es fomenta des del primer moment i en qualsevol moment de la seua vida la pràctica musical, independentment de les habilitats i l'edat dels usuaris.

Per tant, ¿quin és l'objectiu? El que pensem que és compartit en bona part del sector, i és que la demanda d'adquisició de coneixements musicals s'atenga, per un costat, amb un caràcter general evidentment des de les escoles de música, i aquell percentatge concret que vol dedicar-se professionalment, o almenys té eixa aspiració, al món de la música, encaminar eixa dedicació via els conservatoris.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyor Almería, té vosté la paraula.

El senyor Almería Serrano:

Gràcies, president.

L'aparició de les bandes de música als inicis del segle XIX va configurar una estructura d'educació a través de les escoles pròpies indissolubles a la seua activitat, perquè resultaven ser el cor de les societats musicals.

Açò va portar al País Valencià la democratització de l'ensenyament de la música en tot el territori i, en estos moments, comptem amb una xarxa de més de cinc-cents escoles de música que estan presents en el 90% dels municipis de més de dos-cents habitants. I entenem que, encara que algunes siguen centres docents de la conselleria, i altres no, la qual cosa no els diferencia en molts dels casos pel que fa al seu projecte educatiu, és la veritable entrada al sistema educatiu d'ensenyament de música.

Compartim el recolzament a allò públic amb vosté, conseller, però cal analitzar les realitats en el seu entorn i en este context particular. Actualment, este sistema educatiu, que nosaltres pensem que és adequat i del que formen part tant en la base, en les escoles de música, com en el grau professional, a través dels centres autoritzats, les nostres societats musicals, el problema que tenen és un problema de finançament, és un problema greu de finançament estructural, amb una dotació pública que a penes, en el cas de les escoles de música, dóna cobertura al que és el cos de les obligacions amb la seguretat social en la contractació del seu professorat.

El nostre moviment associatiu ha estat reconegut en l'alta distinció de la Generalitat valenciana en la placa de Jaume I, una declaració de bé de rellevància local –no me'n recorde ja de totes les recomanacions i tots els reconeixements– i, per cert, una proposta unànime de la comissió de cultura d'aquestes Corts per declarar-les BIC. Un expedient fet amb sis informes favorables i que esperem que es resolga el més prompte possible. Però el reconeixement i, sobretot, les mesures de protecció han de tenir una adequada dotació econòmica.

Cal interlocutar per a construir, conseller. El seu pla estratègic cultural ho diu: la coordinació i interlocució unificada amb la federació per a assolir les demandes presentades en multitud d'ocasions.

Ahir el trobarem a faltar, conseller, en la presentació de la nova seu de la federació, la nova alqueria de Julià quan siga rehabilitada, que ha segut fruit de la insistent reivindicació de la federació i, al final, de la col·laboració de diverses administracions. Açò és un pas més en la construcció d'este entramat, en el qual la federació i el seu moviment associatiu vol posar en valor el que és la nostra perla, la xarxa d'escoles de música.

El Decret 91/2013, de 5 de juliol, està per implementar, i el seu departament entenem que mos posa algun que altre entrebanc i cal més diàleg.

Actualment la funció de les escoles de música no ha abandonat el seu objectiu primigeni, que era el de nodrir les agrupacions artístiques de les societats musicals. Hi ha hagut una gran diversificació de l'oferta educativa, s'ha incorporat l'enfocament de l'aprenentatge al llarg de la vida –la federació va formar part de la taula d'estratègia al ministeri d'educació en este tema–, s'ha democratitzat l'accés en tot el territori, és a dir, som la base del sistema.

Jo sé que vosté pintarà canes algun dia i li desitge una llarga vida, i jo no em lliuraré de parar en el secanet. Però al final dels dies ens haurem de plantejar en què hem contribuït tots perquè a esta perla, este fenomen únic en el món, li passe alguna cosa. Si vosté no fa res, no passarà res. I eixe serà el problema, que no passarà res, perquè el que ha de passar és el que vosté comentava, necessitem una adaptació del model, hi ha un decret per a adaptar i necessitem una adequada dotació econòmica. Si no passa res, les escoles de música no s'acabaran, duen més de dos-cents anys ací. Fem que passe alguna cosa, conseller. Fem que passe alguna cosa.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Almeria.

Conseller, quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies.

Sempre me pregunteu els que tinc darrere. M'he de girar aixina, però va, seguisc.

Evidentment, primer, començar excusant la meua assistència ahir. Estava reunit a la mateixa hora amb els rectors. Des de feia temps tenia hora amb els rectors i per això no vaig poder anar. Simplement, per eixe cas no estava, no per altra cosa.

Evidentment que hi ha una manca de finançament. No caldrà dir que eixe finançament ens manca en tots els sectors de la nostra població i, per tant, evidentment, supose que tots sabem cap on hem d'anar a reivindicar eixe finançament, i és, evidentment, a aquell que ens el nega i que ens fa xantatge cada dia i que en salta, per exemple, les decisions preses a esta cambra, que és fruit sobirania popular del poble valencià, i que el senyor Montoro es passa per allà on pot i que va dient-nos moltes vegades que hem de retallar, a pesar que la sobirania popular del poble valencià ha decidit altres coses.

Per tant, queda prou clar cap on hem d'anar i a qui hem de reclamar. Nosaltres, evidentment que tenim la voluntat que passe i que millore el finançament, i ho farem amb les mesures que he dit des del primer moment, en la mesura de les nostres possibilitats, però, evidentment, que ho farem. No només això, sinó, evidentment, el que ha dit, d'implementar el Decret 91/2013. Ja anem en eixa línia i, de fet, estem treballant en diferents actuacions. Una d'elles és crear eixe registre i, per tant, estem treballant en una orde que ordene la xarxa d'escoles de música existent i dimensione l'oferta i, per tant, estiga eixe registre i ordenació de la xarxa d'escoles de música. Un dels objectius és afavorir la transició de les antigues escoles d'educands, ja ne queden poques, però afavorix eixa integració cap al nou model de música, també d'escoles de música.

També, hem d'incidir en la formació del professorat. Per això les persones que treballen en les escoles de música també tenen accés a la formació feta des dels Cefire, des dels centres de formació del professorat.

Però no volem quedar-nos ahí, sinó que també estem treballant per a implementar un programa específic de formació també per als equips directius i els professionals de les escoles de música per a la implantació d'eixe nou paradigma i, evidentment, totes aquelles implementacions que fagen falta i que estiguen a les nostres mans per tal d'anar millorant-ho.

Evidentment que s'han de fer moltes coses i no serà per nosaltres que ens quedarem parats. Farem tot allò que estiga en les nostres mans normativament, i de finançament, si és que els recursos ens ho permeten.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, les següents preguntes, per escrit del conseller de transparència, no es formularan per l'absència de la consellera.

Passariem al següent punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al conseller d'educació, investigació, cultura sobre política general de la conselleria en matèria de nous nomenaments realitzats en les institucions públiques culturals de la Comunitat Valenciana, que formula el diputat Miguel Ángel Mulet. (Veus)

¿Per a què mos demana vosté la paraula?

La senyora Ortiz Vilella:

(Inoïble) ... artículo 70.1. Para la observancia de un artículo del reglamento, en este caso el artículo 149.

El Grupo Parlamentario Popular considera que la decisión de no incluir en el orden del día de este pleno la interpelación especial de urgencia, presentada en tiempo y forma el pasado viernes, vulnera claramente el artículo 149 del reglamento y, en virtud de protesta y con independencia de ejercitar las acciones judiciales que correspondan, vamos a abandonar este pleno.

Muchas gracias.

El senyor president:

Molt bé.

Aleshores, entenem que decau la interpel·lació i passem al següent punt de l'ordre del dia. Decau el punt, sí.

Interpel·lació al Consell, que contesta el conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzá Ibáñez, sobre la política general del Consell en relació amb les federacions esportives valencianes, que formula la diputada senyora Sandra Mínguez Corral (GP Podemos-Podem) (RE número 3.854, BOC número 24)

El senyor president:

Continuem el nostre treball amb el següent punt en l'ordre del dia, que és l'últim, que és la interpel·lació al Consell sobre política general del Consell sobre federacions esportives valencianes, que formula el Grup Parlamentari Podemos-Podem al conseller d'educació, cultura i esports.

Donem la paraula a la il·lustre diputada Sandra Mínguez.

Quan vosté vullga.